

Uz sākumlapu>Prasības iesniegšana tiesā>Kur un kā>Izmaksas

Izmaksas

Itālija

Šajā lapā sniegta informācija par tiesvedības izmaksām Itālijā.

Regulējošie noteikumi par advokātu honorāriem

Advokāti

Itālijā ir tikai viena advokātu kategorija, kas, reģistrējoties advokātu asociācijā, var piedalīties visās tiesvedībās un praktizēt visu veidu tiesās, izņemot augstākas instances tiesas (Kasācijas tiesa un Valsts padome), kurām ir nepieciešama papildu īpaša kvalifikācija.

Noteikumi par tiesvedības izdevumiem ir izklāstīti Konsolidētajā likumā par normatīvajiem aktiem attiecībā uz tiesas izdevumiem, kas minēts Republikas prezidenta 2002. gada 30. maija Dekrētā Nr. 115, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar [2015. gada 27. jūnija Dekrētu Nr. 83](#), kas ar grozījumiem pārveidots par [2015. gada 6. augusta Likumu Nr. 132](#), par [2015. gada 24. septembra Dekrētu Nr. 156](#) un par [2015. gada 28. decembra Likumu Nr. 208](#), kā arī jaunajā likumā par advokātu profesiju (Likums Nr. 247/2012 jeb *L.P.F.*), kurā grozījumi izdarīti ar [Ministrijas dekrētu Nr. 55/2014 \(ar ko aizstāja Ministrijas dekrētu Nr. 140/2012\)](#), ar nosaukumu: **"Advokātu honorāru parametru noteikšana 2012. gada 31. decembra Likuma Nr. 247 13. panta 6. punkta nozīmē"**, kas ir spēkā kopš [2014. gada 3. aprīļa](#).

Likumā par profesiju Nr. 147/12 saskaņā ar iepriekšējo primāro standartu (2012. gada 24. janvāra Likumdošanas dekrēta Nr. 1, kas ar grozījumiem pārveidots par 2012. gada 24. marta Likumu Nr. 27, 9. pants), ar kuru bija paredzēts atcelt reglamentēto profesiju tarifus un atsaukties uz parametriem, kas noteikti ar uzraudzības ministrijas dekrētu, lai (tiesu iestāde) noteiktu speciālistiem maksājamo honorāru, ir atzīta **atsauce uz parametriem, ko reizi divos gados nosaka Tieslietu ministrija pēc CNF** (Nacionālās juristu padomes) ieteikuma.

Likuma Nr. 247/2012 13. pants jo īpaši reglamentē uzdevumu piešķiršanu un honorāru.

Advokāti var arī uzņemties uzdevumus savā labā.

Uzdevumu var veikt bez atlīdzības.

Par speciālistam maksājamo honorāru parasti vienojas rakstiski, kad tiek piešķirts uzdevums. Par honorāru brīvi vienojas: tā var būt fiksēta summa, stundas likmes honorārs, parasti vienojoties par vienu vai vairākiem darījumiem, pamatojoties uz sniegto pakalpojumu izpildi un termiņiem, par atsevišķiem posmiem vai pakalpojumiem, vai par visu darbības laiku, kā procentuālu daļu no izskatāmās lietas vērtības vai no summas, no kuras pakalpojuma saņēmējs var gūt labumu, ne tikai finansiālā ziņā.

Aizliegtas vienošanās, saskaņā ar kurām advokāts kā atlīdzību pilnībā vai daļēji saņem īpašuma daļu, kas ir pakalpojuma priekšmets vai tiesvedības iemesls. Saskaņā ar pārrēķināmības principu speciālistiem ir pienākums informēt klientu par uzdevuma sarežģītības pakāpi, sniedzot visu noderīgo informāciju par visām iespējamām izmaksām no uzdevuma piešķiršanas brīža līdz tā pabeigšanai; speciālistiem pēc pieprasījuma ir arī pienākums rakstiski informēt pasūtītāju par paredzamo pakalpojuma izmaksu apmēru, nošķirot maksas, nodevas, tai skaitā vienreizējus maksājumus, un profesionālo atlīdzību. Parametri, kas noteikti dekrētā, ko Tieslietu ministrija izdod pēc CNF pieprasījuma reizi divos gados, ir piemērojami: ja atlīdzība nav rakstiski saskaņota uzdevuma piešķiršanas brīdī vai vēlāk; visos gadījumos, kad puses nav vienojušās par atlīdzību; ja atlīdzība tiek likvidēta tiesas ceļā, un profesionālā darbība tiek veikta trešo personu interesēs vai tiesību aktos paredzēto sabiedrisko pakalpojumu sniegšanai.

Ja strīds, kas ir tiesvedības vai šķīrējtiesas procesa priekšmets, tiek izšķirts ar jebkāda veida vienošanos, puses ir solidāri atbildīgas par honorāru samaksu un izmaksu segšanu visiem advokātiem, kuri ir praktizējuši pēdējo trīs gadu laikā un joprojām ir kreditori, ja vien tās skaidri neatsakās no solidārās atbildības. Ja advokāts un klients nepadod vienošanos, jebkurš no viņiem var vērsties advokātu asociācijā, lai mēģinātu panākt izlīgumu.

Ja neizdodas panākt vienošanos, asociācija pēc biedra lūguma var sniegt atzinumu par advokāta prasības pamatotību attiecībā uz veikto darbu.

Papildus honorāram par profesionālo pakalpojumu advokātam ir tiesības saņemt vai nu no klienta saskaņā ar noslēgto līgumu, vai juridiskās likvidācijas procesa ietvaros summu, lai atlīdzinātu vienreizējus izdevumus papildus faktiskajām izmaksām, kā arī visas maksas un nodevas, kas iepriekš samaksātas klienta interesēs.

Tāpēc no 2014. gada 3. aprīļa visi maksājumi tiks veikti saskaņā ar iepriekš minētā Ministrijas dekrēta Nr. 55/2014 noteikumiem. Tajā noteiktie jaunie parametri neattiecas uz atsevišķām advokāta darbībām (telefonsarunām, dokumentu izpēti, tiesas sēdēm, intervijām utt.), bet gan uz tiesvedības posmiem (gan civilīetās, gan kriminālīetās). Katram posmam tiek noteikta vidējā norēķinu vērtība, ko tiesnesis var procentuāli palielināt vai samazināt atkarībā no konkrētajiem apstākļiem (lietas būtība, sarežģītība un smagums, darba vērtība, pakalpojuma steidzamība, pagaidu noregulējuma piemērošana utt.) un kompetentās tiesas.

Tālāk tabulās kā piemērs ir [parādītas nodevas par tiesvedību mirtiesā un vispārējā tiesā](#) (127 Kb)

"Papildu izmaksas" faktiski tiek pieskaitītas pie nolīgta vai aprēķinātā honorāra.

Ar papildu izmaksām saprot:

maksājumu izdevumus (t. i., pārbaudītus personīgos izdevumus);

maksu par vispārējiem izdevumiem (15 % saskaņā ar Ministrijas dekrēta 55/2014 2. pantu);

ceļa izdevumus (Ministrijas dekrēta Nr. 55/2014 27. pants: uzturēšanās izdevumus + 10 % un piemaksu par nobraukumu 1/5 apmērā no degvielas izmaksām par katru nobraukto kilometru);

sociālās apdrošināšanas iemaksas 4 % apmērā (*C.N.P.A.* — pensiju iemaksas advokātiem) un

PVN 22 % apmērā (palielināts no 2013. gada 1. oktobra saskaņā ar Likumu Nr. 98/2011).

Papildus šīm izmaksām var tikt iekasēti papildu maksa 10 % apmērā no speciālista uzturēšanās izmaksām vai ceļa izdevumiem, ja izmantots personiskais transportlīdzeklis.

Fiksētās izmaksas

Fiksētās izmaksas civilīetās

Fiksētās izmaksas pusēm civilīetās

Civilīetās katra puse papildus advokāta honorāram sedz arī tās veikto darbību izmaksas un nepieciešamo procesuālo darbību izmaksas, ja to paredz tiesību akti vai tiesnesis uzskata, ka pusei tās ir jāsedz (Konsolidētā likuma par tiesas izdevumiem 8. pants).

Kādi ir tiesas izdevumi?

Nodevas civilprasību lietās ir šādas.

Standarta nodeva par prasības celšanu: Prezidenta dekrēta Nr. 115/2002 9. un turpmākie panti: kopumā šī summa ir atkarīga no prasības summas (43 EUR par tiesvedību, kuras vērtība nepārsniedz 1 100 EUR, un par tiesvedību saistībā ar strīdiem par obligāto sociālo nodrošinājumu un palīdzību, kā arī par citām īpašām tiesvedībām; 98 EUR par tiesvedību, kuras vērtība pārsniedz 1 100 EUR un nepārsniedz 5 200 EUR, kā arī par bezstrīdus tiesvedībām un citām īpašām tiesvedībām; 237 EUR par tiesvedību, kuras vērtība pārsniedz 5 200 EUR un nepārsniedz 26 000 EUR, un par strīdus tiesvedību, kuras vērtība nav nosakāma un kura ir miertiesneša ekskluzīvā kompetencē; 518 EUR par tiesvedību, kuras vērtība pārsniedz 26 000 EUR un nepārsniedz 52 000 EUR, kā arī par civilo tiesvedību ar nenosakāmu vērtību; 759 EUR par tiesvedību, kuras vērtība pārsniedz 52 000 EUR un nepārsniedz 260 000 EUR; 1 214 EUR par tiesvedību, kuras vērtība pārsniedz 260 000 EUR un nepārsniedz 520 000 EUR; 1 686 EUR par tiesvedību, kuras vērtība pārsniedz 520 000 EUR).

Standarta nodeva par prasības celšanu tiek palielināta uz pusi par apelācijas tiesvedību un dubultota par tiesvedību Kasācijas tiesā.

Ja apelācijas sūdzība, kā arī pretapelācijas sūdzība, tiek pilnībā noraidīta, atzīta par nepieņemamu vai nevar tikt ņemta vērā, apelācijas sūdzības iesniedzējam ar tiesneša rīkojumu attiecībā uz standarta nodevu ir jāmaksā papildu summa tādā pašā apmērā, kāda jāmaksā par to pašu apelāciju neatkarīgi no tā, vai tā ir galvenā apelācija vai pretapelācija.

Attiecībā uz izpildes procedūrām, kas saistītas ar nekustamo īpašumu, maksājamā nodeva ir 278 EUR. Attiecībā uz citām izpildes procedūrām šo summu samazina uz pusi. Attiecībā uz izpildes procedūrām, kas saistītas ar nekustamo īpašumu, kura vērtība ir mazāka par 2 500 EUR, maksājamā nodeva ir 43 EUR. Attiecībā uz iebildumu procedūrām saistībā ar īstenošanas aktiem maksājamā nodeva ir 168 EUR.

Attiecībā uz tiesvedību Kasācijas tiesā papildus standarta nodevai jāmaksā summa, kas vienāda ar fiksēto reģistrācijas nodevu par tiesas nolēmumiem. Dažām īpašām tiesvedībām ir paredzētas arī citas summas.

Paziņojumi pēc iestādes pieprasījuma: Prezidenta dekrēta Nr. 115/2002 30. pants:

30. PANTS (fizisku personu vienreizējie avansi nodokļu iestādēm civillietās): 1. Puse, kas uzsāk tiesvedību un kas iesniedz prasības pieteikumu vai iesniedz pieteikumu par apķīlāto preču piešķiršanu vai pārdošanu izpildes procesā, samaksā nodevas, kā arī ceļa un pasta izdevumus par paziņošanu, kas veikta pēc iestādes atbildīgās amatpersonas pieprasījuma, kā vienreizēju maksājumu 27 EUR apmērā, izņemot 1958. gada 2. aprīļa Likuma Nr. 319 vienīgajā pantā un turpmākajos grozījumos noteiktajās tiesvedībās, kā arī tiesvedībās, uz kurām attiecas šis pants.

Maksa par paziņošanu: Prezidenta dekrēta Nr. 115/2002 32. un turpmākie panti:

32. PANTS (Paziņojumi pēc pušu pieprasījuma) 1. Puse samaksā tiesu izpildītājiem nodevas un ceļa izdevumus vai pieprasīto dokumentu pārsūtīšanas izmaksas; tiesvedībās, kas saistītas ar darba strīdiem, obligāto sociālo nodrošinājumu un palīdzību, šīs izmaksas sedz nodokļu iestādes.

33. PANTS (Ceļošanas dokumentu izsniegšanas un izpildes nolūkā pēc tās puses lūguma, kurai valsts ir piešķīrusi juridisko palīdzību) 1. Ja dokumentu izsniegšana un izpildes pasākumi tiek veikti pēc tās puses lūguma, kurai valsts ir piešķīrusi juridisko palīdzību, vienlaikus ar citām darbībām par samaksu, tiek segti tiesu izpildītāju ceļa izdevumi un ceļa dienas nauda vai pasta izdevumi.

2. Gadījumos, kad adreses atrodas dažādās pašvaldībās vai vairāk nekā 500 metru attālumā viena no otras, nodevas un ceļa vai pasta izdevumus reģistrē kā izdevumus.

3. Gadījumos, kad tiesu izpildītāji neveic darbības vienlaikus ar citām darbībām par samaksu, ceļa vai pasta izdevumus sedz nodokļu iestādes un nodevas reģistrē kā izdevumus.

4. Gadījumos, kad tiesu izpildītājiem rodas vairāki ceļa izdevumi par darbībām dažādās pašvaldībās vai vairāk nekā 500 metru attālumā, nodokļu iestādes apmaksā tikai lielākos izdevumus, bet pārējie tiek reģistrēti kā izdevumi kopā ar nodevām.

34. PANTS (Nodevu apmērs) 1. Vienreizējā maksa ir jāmaksā šādā apmērā:

par dokumentiem, kuriem ir ne vairāk kā divi adresāti: 2,58 EUR;

par dokumentiem, kuriem ir no trim līdz sešiem adresātiem: 7,75 EUR;

par dokumentiem, kuriem ir vairāk nekā seši adresāti: 12,39 EUR.

35. PANTS (Ceļa izdevumu apmērs)

Ceļa izdevumi ir noteikti šādi: a) līdz 6 kilometriem – 1,65 EUR; b) līdz 12 kilometriem – 3,00 EUR; c) līdz 18 kilometriem – 4,14 EUR; d) virs 18 kilometriem, palielinot par 0,88 EUR par katru 6 kilometru attālumu vai par katru nākamā maršruta posmu, kas ir garāks par trim kilometriem, c) apakšpunktā minētajā apmērā.

36. PANTS (Piemaksas par steidzamību)

Nodevas un ceļa izdevumi tiek palielināti uz pusi par steidzamām darbībām, izņemot ziņojumu par piespiedu atsavināšanu iesniegšanu izpildes tiesas birojā. Vienlaicīgas ceļošanas gadījumā piemaksa par steidzamību ir maksājama tikai vienreiz tādā apmērā, kāds noteikts par darbību ar visaugstākajām izmaksām vai lielāko kompensāciju Darbības, kas jāveic tajā pašā dienā vai nākamajā dienā, uzskata par steidzamām. Pieprasījumu, norādot datumu, var iesniegt tikai attiecībā uz dokumentiem, kuru termiņš beidzas tajā pašā dienā, ja tas ir skaidri noteikts tiesību aktos vai pēc pušu pieprasījuma.

Maksa par fotokopiju un apliecinājumu izgatavošanu: Pašlaik, gaidot Prezidenta dekrēta Nr. 115/2002 40. panta 1. punktā minēto regulējumu, maksa par fotokopiju izgatavošanu ir noteikta iepriekš minētā Konsolidētā likuma par tiesas izdevumiem 266. un turpmākajos pantos un tabulās, uz kurām ir atsaucies šajos pantos.

Jāatgādina, ka saskaņā ar 4. panta 5. punktu 2009. gada 29. decembra Dekrētlikumā Nr. 193, kas ar grozījumiem pārveidots par 2010. gada 22. februāra Likumu Nr. 24, 6. un 7. tabulā norādītās summas par papīra formāta kopiju izsniegšanu, tai skaitā par apliecinātu kopiju izsniegšanu, kuras pievienotas Prezidenta dekrētam Nr. 115/2002 un minētas attiecīgi tā paša Konsolidētā likuma 267. un 268. pantā, ir jāpalielina par 50 %.

Maksu par fotokopiju izgatavošanu koriģē reizi trijos gados atbilstoši izmaiņām patēriņa cenu indeksā, ko nosaka Itālijas Statistikas institūts (*ISTAT*) saskaņā ar Prezidenta dekrēta Nr. 115/2002 274. pantu.

Maksa par fotokopiju un apliecinājumu izgatavošanu: pašlaik to reglamentē Tieslietu ministrijas dekrēts (spēkā kopš 2015. gada 30. jūnija).

Fiksētās izmaksas kriminālprocesā

Fiksētās izmaksas kriminālprocesa dalībniekiem

Noteikumi par tiesvedības izdevumiem ir izklāstīti Konsolidētajā likumā par normatīvajiem aktiem attiecībā uz tiesas izdevumiem, kas minēts Prezidenta 2002. gada 30. maija Dekrētā Nr. 115, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar **2015. gada 27. jūnija Dekrētu Nr. 83**, kas ar grozījumiem pārveidots par

2015. gada 6. augusta Likumu Nr. 132, par **2015. gada 24. septembra Dekrētu Nr. 156** un par **2015. gada 28. decembra Likumu Nr. 208**, kā arī jaunajā likumā par advokātu profesiju (Likums Nr. 247/2012 jeb *L.P.F.*), kurā grozījumi izdarīti ar **Ministrijas dekrētu Nr. 55/2014 (ar ko aizstāja Ministrijas dekrētu Nr. 140/2012)**, ar nosaukumu: **"Advokātu honorāru apmaksas parametru noteikšana 2012. gada 31. decembra Likuma Nr. 247 13. panta 6. punkta nozīmē", kas ir spēkā kopš 2014. gada 3. aprīļa.**

Šā Ministrijas dekrēta 12. pantā noteikts, ka honorārs ir atkarīgs no veiktās darbības īpatnībām, steidzamības un vērtības, tiesvedības nozīmīguma, būtības un sarežģītības, apsūdzību smaguma un skaita, izskatāmo juridisko un faktisko jautājumu skaita un sarežģītības, strīdiem saistībā ar tiesu praksi, no tiesu iestādes, kurā ierosināta tiesvedība, aktīvu vērtības nozīmīguma, pārbaudāmo dokumentu skaita, saistību nepārtrauktības, tai skaitā attiecībā uz ceļošanas

biežumu no advokāta galvenās darba vietas, kā arī sasniegto rezultātu, ņemot vērā arī civiltiesiskās sekas un klienta finansiālo stāvokli. Jāņem vērā arī uzklaušanās skaits un laiks, kas nepieciešams ar tām saistīto darbību veikšanai. Tiesa ņems vērā sagatavotajās tabulās norādītās vidējās vērtības, kuras parasti var palielināt līdz 80 procentiem vai samazināt līdz 50 procentiem, ja tiek piemēroti vispārīgie parametri. Gadījumos, kad advokāts palīdz vairākām personām, kurām ir viena un tā pati procesuālā pozīcija, vienoto honorāru parasti var palielināt par 20 procentiem par katru personu papildus pirmajai personai, bet ne vairāk kā par 10 personām, un par 5 procentiem par katru personu papildus pirmajām 10 personām, bet ne vairāk kā par 20 personām. Ja, neskarot identisku procesuālo pozīciju, profesionālā darbība neietver īpašu un atšķirīgu faktisko vai juridisko jautājumu izskatīšanu saistībā ar dažādiem atbildētājiem un saistībā ar tiesvedību, summu, kas citādi būtu maksājama par palīdzību vienai personai, parasti samazina par 30 procentiem.

Honorārs tiek maksāts vairākos posmos.

Turpmāk ir sniegti piemēri attiecībā uz dažādiem tiesas procesa posmiem:

- pētījuma fāze, ieskaitot pētniecisko darbību: dokumentu pārbaude un izpēte, vietu apskate, sākotnējā dokumentu meklēšana, konsultācijas ar klientu, kolēģiem vai konsultantiem, rakstiski vai mutiski ziņojumi vai atzinumi, kas ietver darbības un tiek veikti pirms ievadfāzes;
- sprieduma ievadfāze: ievaddarbības, piemēram, pierādījumi, juridiskās sūdzības, lūgumraksti, pieteikumi, deklarācijas, iebildumi, pretenzijas, prasības, apelācijas sūdzības, procesuālie raksti, atbildīgās puses iesaistīšana un atbildīgās puses izsaukšana;
- sākotnējā vai tiesvedības fāze: pieprasījumi, ziņojumi, piedalīšanās vai pakalpojumi, kas saistīti ar darbībām un procesuālām vai juridiskām izmeklēšanas darbībām, tai skaitā sākotnējām darbībām, kas tiek veiktas arī publiskās sēdēs vai palātās un kas palīdz iegūt pierādījumus, vācot pierādījumus, ieskaitot sarakstus, citākus un ar tiem saistītos pakalpojumus, konsultantu, liecinieku, aizdomās turēto vai apsūdzēto nopratināšanu par saistītu vai saistītu nodarījumu;
- lēmumu pieņemšanas posms: mutvārdu vai rakstveida aizstāvības paziņojumi, atbildes uz jautājumiem, piedalīšanās gan sēžu zālē, gan atklātā tiesas sēdē, kur noslēguma argumentus izklāsta citi tiesvedības dalībnieki.

Fiksētās izmaksas kriminālprocesa dalībniekiem (133 Kb)

Iepriekšējās tiesvedības posms, kurā obligāti rodas fiksētās izmaksas

Kriminālprocesa izmaksas sedz valsts, izņemot tās, kas saistītas ar darbībām, kuras pieprasījušas privātpersonas, un tās, kas saistītas ar sprieduma publicēšanu.

Neatkarīgi no tā, vai attiecīgā persona ir bijusi aizturēta vai internēta, vai arī tai nav piemēroti nekādi personas brīvības ierobežojumi, summu, kas pienākas par procesuālajiem un uzturēšanas izdevumiem, izmaksā pusei, kura ir nonākusi finansiālās grūtībās un kura iestādē ir izturējusies pienācīgi, ja ir iesniegts atbilstošs pieteikums.

Gadījumos, kad civilprasība ir celta kriminālprocesā, piemēro 2002. gada Prezidenta dekrēta Nr. 115 12. pantu; pamatojoties uz to, standarta maksa par prasības celšanu nav jāmaksā, ja ir iesniegts lūgums tikai par atbildīgās personas vispārēju notiesāšanu. Pretējā gadījumā, ja tiek iesniegta prasība, tai skaitā provizoriski, piespried samaksāt zaudējumu atlīdzības summu, pieteikuma apmierināšanas gadījumā ir jāmaksā nodeva, pamatojoties uz samaksātās summas vērtību un saskaņā ar 13. pantā minētajām vērtību skalām.

Par dokumentu piegādi ir jāmaksā vienreizēja maksa. Vienreizējā maksa ir jāmaksā šādā apmērā:

par dokumentiem, kuriem ir ne vairāk kā divi adresāti: 2,58 EUR;

par dokumentiem, kuriem ir no trim līdz sešiem adresātiem: 7,75 EUR;

par dokumentiem, kuriem ir vairāk nekā seši adresāti: 12,39 EUR.

Lieciniekiem, kas nav rezidenti, ir tiesības saņemt ceļa izdevumu atlīdzību par braucienu turp un atpakaļ tādā apmērā, kas vienāds ar otrās klases dzelzceļa biļetes vai ekonomiskās klases lidojuma cenu, ja to atļauj tiesu iestādes.

Tādu preču glabātajam, kuras piesardzības nolūkos apķīlātas krimināllietā, atšķirībā no īpašnieka vai tiesību subjekta ir tiesības saņemt maksu par uzraudzību un glabāšanu.

Piemaksas un ceļa izdevumus lieciniekiem un pavadošajām personām, piemaksas un ceļa izdevumus saistībā ar darbību veikšanu ārpus vietas, kur notiek tiesvedība, kā arī summas, kas pienākas mirtiesnieša personālam, izmaksā pēc attiecīgo personu pieteikuma, ko tās iesniedz kompetentajai iestādei.

Tiesas izdevumi neietver:

- ieslodzīto apbedīšanu;
- ieslodzīto pārvietošanu;
- uz valsts ceļiem vai sabiedriskā vietā bojā gājušo personu pārvadāšanu, aizturēšanu un apbedīšanu;
- tiesvedībā nepieciešamo procesuālo dokumentu un priekšmetu transportēšanu.

Informācija, kas jāsniedz juridiskajiem pārstāvjiem

Pušu tiesības un pienākumi

Advokāta pienākums sniegt savam klientam informāciju par aizstāvības norisi ir Itālijas Civilt kodeksa 1218. pantā minētā vispārējās rūpības pienākuma izpilde.

Likumā par profesiju Nr. 147/12 ir norādīti pienākumi un atsaucis uz profesionālo rīcību (3. pants), pienākumu ievērot dienesta noslēpumu (4. pants), apdrošināšanas izmaksām (12. pants), uzdevuma piešķiršanas veidiem (13. pants) un uzdevuma izpildes veidiem (14. pants), neatbilstības iemesliem (18. pants) un saistītajiem izņēmumiem (19. pants).

Izmaksas

Kur var atrast informāciju par izmaksām Itālijā?

Papildus tiesību aktu tekstiem, kas publicēti Itālijas Republikas Oficiālā Vēstneša tīmekļa vietnē, konkrēta informācija ir pieejama tiesu iestāžu vai tiesu iestāžu padomju tīmekļa vietnēs.

Kādā valodā ir pieejama šī informācija par izmaksām Itālijā?

Informācija parasti tiek sniegta itāļu valodā. Dažās vietnēs informācija ir pieejama arī angļu valodā.

Kur var atrast informāciju par mediāciju?

Itālijā mediācijas institūtu reglamentē 2010. gada 4. marta Likumdošanas dekrēts Nr. 28, kas atjaunināts ar

2011. gada 13. augusta Likumdošanas dekrētu Nr. 138 un pēc tam ar **2013. gada 21. jūnija Dekrētlikumu Nr. 69** (

2013. gada 9. augusta Konversijas likums Nr. 98). Papildus Tieslietu ministrijas tīmekļa vietnei (<http://www.giustizia.it/>, [Home](#) »

[Itinerari a tema \(Tematiskie maršruti\)](#) » [Riforma della giustizia \(Tieslietu reforma\)](#)) informāciju par attiecīgajām tēmām sniedz arī tiesu iestāžu tīmekļa vietnes, kas ir brīvi pieejamas. Pastāv arī citas specializētas tīmekļa vietnes, taču tās ir pieejamas tikai par maksu.

Pievienotās vērtības nodoklis

Par tiesas dokumentiem civillietās, kas nosaka, tai skaitā daļēji, spriedumu par provizoriski izpildāmiem rīkojumiem, par noteikumiem, kurus šķīrējtiesas kolēģijas atzīst par izpildāmiem, un par spriedumiem, kas atzīst ārvalstu spriedumus par spēkā esošiem valstī, iekasē reģistrācijas nodevu (1986. gada 26. aprīļa Prezidenta dekrēta Nr. 131 37. pants).

Juridiskā palīdzība

Kas ir juridiskā palīdzība?

Juridiskā palīdzība kriminālprocesā tiek piešķirta, lai aizstāvētu maznodrošinātu pilsoni, aizdomās turēto, apsūdzēto pusi, notiesāto pusi, cietušo pusi, pusi, kura cietusi zaudējumus un vēlas pievienoties civilprasībai, atbildētāju civilprasībā vai personu, kurai ir civiltiesiska atbildība samaksāt naudas sodu.

Juridiskā palīdzība tiek garantēta arī civillietās, administratīvajās, grāmatvedības un nodokļu tiesvedībās, kā arī bezstrīdus jurisdikcijas lietās, lai aizstāvētu nelabvēlīgā situācijā esošus pilsoņus, ja viņu pamatojums nav acīmredzami nepamatots.

Juridiskās palīdzības piešķiršana ir spēkā visos tiesvedības posmos un visos līmeņos, kā arī visās atvasinātās vai saistītās tiesvedībās, neatkarīgi no tā, kā tās ir saistītas.

Kurš var pieprasīt juridisko palīdzību?

Juridisko palīdzību var piešķirt personām, kuru ar iedzīvotāju ienākuma nodokli apliekamais ienākums, kas izriet no pēdējās deklarācijas, nepārsniedz 11 528,41 EUR (summa noteikta ar 2015. gada 7. maija ministra dekrētu, kas publicēts 2015. gada 12. augusta Oficiālajā Vēstnesī Nr. 186 un kas ik pēc diviem gadiem jāatjaunina Prezidenta dekrēta Nr. 115/2002 77. panta nozīmē); ja ieinteresētā persona dzīvo kopā ar partneri vai citiem ģimenes locekļiem, ienākumus veido to ienākumu summa, kurus tajā pašā laikposmā guvis katrs ģimenes loceklis, tai skaitā pieteikuma iesniedzējs.

Lai noteiktu ienākumu ierobežojumus, ņem vērā arī ienākumus, kas ar tiesību aktiem ir atbrīvoti no iedzīvotāju ienākuma nodokļa (iedzīvotāju ienākuma nodoklis (*IRPEF*)) vai kas ir aplikti ar nodokli ienākumu gūšanas vietā, vai aizvietošanas nodokli.

Personas ienākumi tiek ņemti vērā, ja tie ir strīda priekšmets tiesvedībā par personiskajām tiesībām vai tiesvedībā, kurā pieteikuma iesniedzēja intereses ir pretrunā ar citu kopā ar šo personu dzīvojošo ģimenes locekļu interesēm.

Attiecībā uz personām, kuras jau ir notiesātas ar galīgu spriedumu par likumā noteiktiem smagiem noziegumiem, tiek uzskatīts, ka ienākumi pārsniedz noteiktos ierobežojumus. Atkāpjoties no vispārējiem ienākumu ierobežojumiem, juridisko palīdzību var piešķirt arī personām, kas cietušas no seksuālas vardarbības, tai skaitā gadījumos, kad šie noziegumi izdarīti pret nepilngadīgām personām.

Papildu informācija

Prasības attiecībā uz pieteikšanos juridiskās palīdzības saņemšanai

Ieinteresētā persona var lūgt piešķirt juridisko palīdzību jebkurā tiesvedības posmā vai līmenī. Pieteikums jā sagatavo vienkārša dokumenta veidā. Lai nodrošinātu tā pieņemamību, pieteikumā jāiekļauj šāda informācija:

lūgums piešķirt juridisko palīdzību, norādot tiesvedību, uz kuru tas attiecas, ja tā jau ir uzsākta;

vispārīga informācija par ieinteresēto personu un tās ģimenes māsaiņniecības locekļiem, norādot attiecīgos nodokļu kodus;

paziņojums, kas līdzvērtīgs ieinteresētās personas apliecinājumam, ar kuru tā apliecina atbilstību nosacījumiem attiecībā uz ienākumiem, un konkrēts aprēķins par kopējiem ienākumiem, kurus var novērtēt šiem mērķiem;

apņemšanās līdz tiesvedības beigām paziņot par būtiskām izmaiņām attiecībā uz ienākumiem, kas tika pārbaudīti iepriekšējā gadā, trīsdesmit dienu laikā pēc viena gada termiņa beigām no pieteikuma iesniegšanas dienas vai no jebkura iepriekšējā paziņojuma par izmaiņām.

Attiecībā uz ārvalstīs gūtajiem ienākumiem trešo valstu pilsoņiem kopā ar pieteikumu jāiesniedz kompetento konsulāro iestāžu apliecinājums, kas apliecina pieteikumā sniegtās informācijas patiesumu.

Ja tiesa, kurā iesniegta prasība, vai Advokātu asociācijas padome, kas ir kompetenta pieņemt iepriekšēju nolēmumu, to pieprasa, attiecīgajām personām ir pienākums uzrādīt nepieciešamos dokumentus, lai apliecinātu pieteikumā sniegtās informācijas patiesumu.

Persona, kurai piešķirta juridiskā palīdzība, var iecelt advokātu, kas izvēlēts no advokātu sarakstos iekļautajiem advokātiem, kuri reģistrēti Advokātu asociācijā tajā apelācijas tiesas apgabalā, kurā atrodas tiesnesis, kuram ir jurisdikcija izskatīt lietu pēc būtības, vai tiesnesis, pie kura notiek tiesvedība.

Honorārus un izdevumus, kas pienākas advokātam, sedz tiesu iestāde, pamatojoties uz maksājuma rīkojumu un ievērojot profesionālo tarifu, kas nekādā gadījumā nedrīkst pārsniegt tiesību aktos paredzēto honorāru vidējās vērtības, ņemot vērā profesionālo saistību raksturu attiecībā uz pieņemto pasākumu ietekmi salīdzinājumā ar aizstāvamās personas procesuālo stāvokli.

Maksājums tiek veikts katra tiesvedības posma vai līmeņa beigās, tātad brīdī, kad tiesvedība tiek izbeigta; Kasācijas tiesā maksājumu veic iesniedzējtiesa vai tiesa, kas pasludinājusi spriedumu, kuram ir *res judicata* spēks. Jebkurā gadījumā kompetentā tiesa var arī noteikt maksu, kas jāmaksā par tiesvedības iepriekšējiem posmiem vai līmeņiem, ja pēc tam ir izdots rīkojums par juridiskās palīdzības piešķiršanu.

Maksājuma rīkojumu tiesa izdo vienlaikus ar sprieduma pasludināšanu, ar ko tiek izbeigts saistītajā prasībā minētais posms.

Advokāts, tiesneša vietnieks un tehniskais konsultants nedrīkst pieprasīt un saņemt no sava klienta honorārus vai atlīdzību citiem mērķiem, izņemot tos, kas paredzēti šajā konsolidētā akta daļā. Jebkura pretēja vienošanās ir spēkā neesoša.

Jebkurš šā aizlieguma pārkāpums ir smags disciplinārpārkāpums profesionālajā jomā.

Jāuzsver, ka juridisko palīdzību krimināllietās reglamentē Prezidenta dekrēta Nr. 115/2002 90. un turpmākie panti, savukārt juridisko palīdzību civillietās, administratīvajās, grāmatvedības un nodokļu lietās reglamentē iepriekš minētā konsolidētā likuma 119. un turpmākie panti.

Kad zaudētājai pusei jāsedz tiesvedības izmaksas?

Civilprocesa kodeksa 91.–98. pantā ir aplūkota izmaksu segšana civillietās.

Ar spriedumu, ar kuru tiek izbeigta tiesvedība, tiesa piespriež zaudētājai pusei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus par labu otrai pusei un samaksāt summu kopā ar aizstāvības izdevumiem.

Ja tiesa apmierina pieteikumu tādā apmērā, kas nepārsniedz tiesvedības gaitā tiesas ierosināto izlīgumu, pusei, kura bez pamatota iemesla atteikusies no priekšlikuma, piespriež atlīdzināt izdevumus, kas radušies tiesvedībā pēc priekšlikuma iesniegšanas, ja vien nav izpildīti kompensācijas nosacījumi (abas puses ir cietušas neveiksmi, izskatāmās lietas absolūta novitāte vai tiesu prakses izmaiņas attiecībā uz būtiskiem jautājumiem).

Pasludinot iepriekšējā pantā minēto spriedumu, tiesa var neatlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies tiesvedībā uzvarētājai pusei, ja tos uzskata par pārmērīgiem vai nevajadzīgiem; un neatkarīgi no tā, vai pusei spriedums ir labvēlīgs vai nav, var piespriest šai pusei atlīdzināt izdevumus, tai skaitā vienreizējus izdevumus, ko tā radījusi otrai pusei, pārkāpjot lojalitātes un godīguma pienākumu.

Ja spriedums ir nelabvēlīgs abām pusēm vai gadījumos, kad jautājums tiek izskatīts pirmo reizi, vai gadījumos, kad mainās tiesu prakse attiecībā uz būtiskiem jautājumiem, tiesa var daļēji vai pilnībā atlīdzināt pusēm radušās izmaksas.

Ja puses ir panākušas izlīgumu, tiks uzskatīts, ka izmaksas ir kompensētas, izņemot gadījumus, kad puses izlīguma protokolā ir vienojušās citādi.

Ja izrādās, ka zaudējusi puse tiesvedībā ir rīkojusies vai pretojusies negodprātīgi vai ar rupju nolaidību, tiesa pēc otras puses lūguma piespriež zaudētājai pusei papildus tiesāšanās izdevumiem samaksāt zaudējumu atlīdzību, ko tā aprēķina spriedumā, tai skaitā pēc savas iniciatīvas. Tiesa, kas konstatē, ka piesardzības pasākums ir piemērots, dokuments par tiesvedības uzsākšanu ir nosūtīts, tiesas hipotēka ir noformēta vai izpildes process ir uzsākts vai pabeigts nepamatoti, pēc cietušās puses pieprasījuma piespriež prasītājam vai kreditoram, kurš nav rīkojies ar pienācīgu rūpību, atlīdzināt zaudējumus. Katrā ziņā, lemjot par tiesāšanās izdevumiem, tiesa var arī pēc savas iniciatīvas piespriest zaudētājai pusei samaksāt darījuma partnerim summu, kas noteikta *ex aequo et bono*.

Ekspertu, tulku un tulkotāju honorāri

Tiesneša palīgiem ir tiesības saņemt honorāru, ceļa un uzturēšanās naudu, ceļa izdevumus un atlīdzību par izdevumiem, kas radušies, pildot darba pienākumus. Honorārs ir pastāvīgs, mainīgs vai noteikts pēc stundu likmes.

Fiksētā, mainīgā vai pēc stundu likmes noteiktā honorāra apmēru nosaka, izmantojot tabulas, kas apstiprinātas ar Tieslietu ministrijas dekrētu, saskaņojot ar Ekonomikas un finanšu ministru (ministra 2002. gada 30. maija dekrēts).

Par pakalpojumiem, kas nav norādīti tabulās, honorārs ir proporcionāls patērētajam laikam un tiek noteikts, pamatojoties uz pakalpojuma izmaksām.

Profesionālā atbalsta periods ir 2 stundas. Honorārs par pirmo profesionālā atbalsta periodu ir 14,68 EUR, un pēc tam 8,15 EUR par katru nākamo periodu.

Honorārs par profesionālā atbalsta periodu var tikt dubultots, ja darba veikšanai noteiktais termiņš nepārsniedz piecas dienas; to var palielināt līdz pat pusei gadījumos, kad ir noteiktais termiņš nepārsniedz 15 dienas.

Lapa atjaunināta: 31/01/2023

Šīs lapas dažādās valodu versijas uztur attiecīgās dalībvalstis. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Eiropas Komisija neuzņemas nekādas saistības un atbildību par datiem, ko satur šis dokuments, vai informāciju un datiem, uz kuriem šajā dokumentā ir atsauces. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.